

NEW YORK SATIRE

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνει
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζει
νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκείνον χάζι.

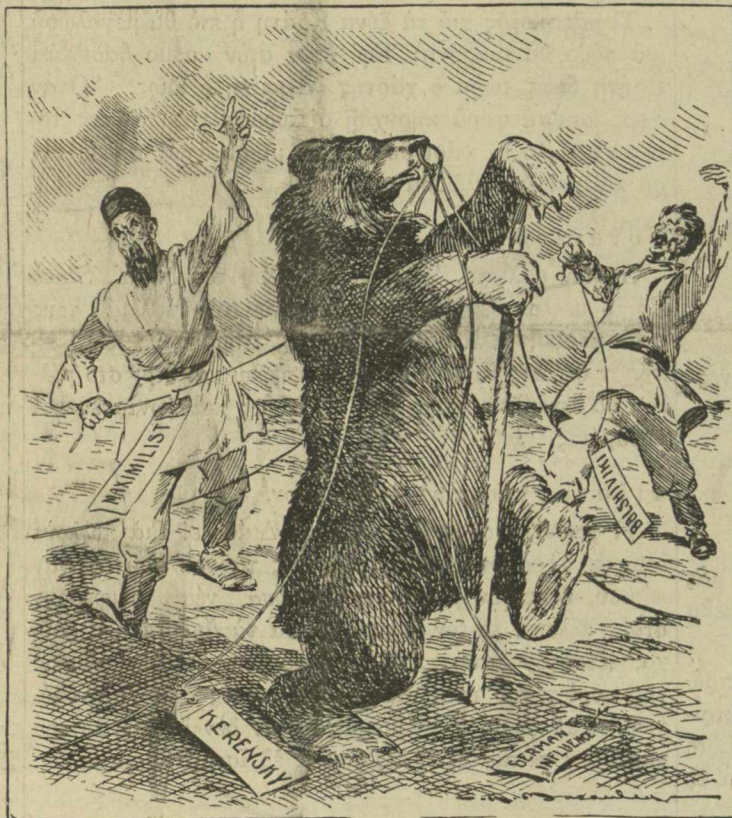
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Εἴκοσι καὶ τέσσαρες Νοεμβρίου ἔχομε
κι' ὅπως ξέρον ὄλοι γιὰ καρβέλι τρέχομε.

Ἄν θέλῃ ὁμοῦ καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δύο μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνη,
κι' ὅπως μὴ κάμνομεν καὶ μεις ἐράνοους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐνηντακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτά.

Ἄριθμὸς τριάντα ὁμοῦ καὶ ὀχτὼ
κάζο τοῦ Λευτέρη νέο τραναχτό.

Τέσσερα, εἴκοσι σχοινιά
γιὰ τὴν ἀρκοῦδα πούναι μιὰ.

Μιλοῦνε ὅπως πάντα κι' ἐν τούτοις κἀτι λείπει
ἔνεκα ὁ Πολίσιμαν καὶ πρώτης καρδιοχτύπι.

Φ.—Θυμᾶσαι Περιγλιέτο τὰ χρόνια κείνα τώρα
ποῦλλεγες ὅ,τι φθάσεις
γιὰ τὰς ἐπαναστάσεις
καὶ κάθε μιὰ χώρα;

Θυμᾶσαι τί σοφίες σὲ λόγια τοῦ ἀνέμου
ἀφρόντιστα πετοῦσες
κι' ἀέρα κοπανοῦσες
καθουρντιστὸν τοῦ Αἴμου;

Θυμᾶσαι τί ὠραία ποῦ τὰ περνοῦσαν τότε
Νομοταγὲς χαμάλη
κι' ἀντάρτες στὸ τσουβάλι
καφεδοπατριῶται;

Θυμᾶσαι τοὺς Σωτήρας ποῦ τὰ πηγαίναν κόντρα
προτοῦ προβάλλ' ἡ χάφι
καὶ πρὶν νὰ μιζοκλάψη
ἡ Λευτεροῦ στὴ Λόντρα;

Θυμᾶσαι τί ὠραία περνοῦσαμε οἱ δύο μας
ποῦταν ἡ κάθε κόντρα.
γιὰ τὸν μπερντέ μας Λόντρου
καὶ πρόπερτυ καὶ βιό μας;

Τὰ νοσταλγεῖς τὰ χρόνια ἐκείνα κεὶ σακάτη
ποῦ κρέμονταν σὲ σένα
καὶ στὴ δική μου πέννα
οἱ Κοινοσκούφατοι;

Τοῦ παρελθόντος δρᾶσις ὅπως ἐμὲ σὲ πιάνει
μὰ ἐπειδὴ ἐσχάτως
ὁ Νόμος ὁ βαρβᾶτος
ἀρπάζει τὸν Τατάνη;

Π.—Ὅλα στὸ νοῦ μου τάχω αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα
μὰ ἢ σταθῶ ἢ τρέχω
τ' αὐτὰ κλεισμένα ἔχω
καὶ δαγκαμένη γλῶσσα

Τὴ γλῶσσά μου ἀρρώστεια τὴν ἔχει παραλύσει
κι' οὔτε μιλιὰ δὲν βγάνει
σὰν τί ὁ Αἴμος κάνει
κι' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Τώρα κρατῶ σπασμένο στὸ χέρι μου καλέμι
ποῦ κρυφαστενάζω
καὶ σὰν Εὐνοῦχος μοιάζω
ἐξικιούζιμ σὲ χαρέμι.

Τί γίνεται τριγύρω δὲν θέλω πιά ν' ἀκούσω
ξένων στὸ βρόντο λόγια
καὶ σάγλες κομπολόγια
καὶ Ἰγγλὶς ἀπ' τὸ Ρούσο.

Σὰν Πολισιμάνου μπρός μου ποτὲ προβάλλει κρᾶνος
θαρρῶ ἀκούω πάντα
Νὰ ἀπ' τὴν προπαγάντα
καὶ ἄλλος τσαρλατάνος.

Πιάστε τον πούχει πάρει μάρκα ὀχτὼ σακοῦλες
κι' ἔχει βαλέδες ἔξη.
μὴ στάξη καὶ μὴ βρέξη
καὶ δύο ντουζίνες δοῦλες.

Πῶς μὲ στριμώνουν μέσα θαρρῶ καὶ στ' ὄνειρό μου
κι' ἀπὸ τὸ φόβο πάντα
μ' αὐτὴν τὴν προπαγάντα
μοῦ φεύγει τὸ νερὸ μου.

Φ.—Γιατί πονῶ τὸ ξέρεῖς, πλὴν τρίγκι τρίγκι τράγκα
ποῦ ἔνεκα ἡ φόλες
θὰ πῶ γιὰ τὴ Ντέ Σόλες
τὴν ὁμορφη τὴ Μπλάνκα.

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America \$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada . . . \$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὅπως στὸν πρῶτο φθάσαμε στὸ δεύτερο ἐπίσης μὲ τίμη τὰν χτυπήματα, μὲ ἐρωταποκρίσεις καὶ μᾶς δεχθῆκαν κομιλὸν σὲ κομιλὸν ἀνθρώπων καὶ ὄχι καθὼς στὸ Τέρας Γκάουρν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους.

Περάσαμε τὸ δεύτερο καὶ πᾶμε γιὰ τὸν τρίτο ὅσο ψηλὰ τραβούσαμε τόσο πῶ οὐκ ἔσθ' ἦτο ποὺ σκέφθηκα τὸ Μπροντγουέι καὶ κάθε μιὰ κοκότα ὅταν σὲ λίγο στῆς ὀχτῶ θὰ σβύνουνε τὰ φῶτα.

Τὸν τρίτο τὸν περάσαμε· στὸν τέταρτο ζυγῶνω. Κρῦο, φωνάζω Ἄγγελε, γιατί μορὲ παγῶνω; γιατί ἔνεκα ὁ πόλεμος λέει στὴ γῆ τεμπέλη οἰκονομοῦν τὰ κάρβουνα δῶ πάνω οἱ Ἄγγελοι.

Τὸν τέταρτο περάσαμε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο Στὸν πέμπτο, ἕκτο καὶ ἕβδομο εἶχα περίσιον κόπο Ζυγῶνεις βλέπεις στὸ σκοπὸ καὶ ἔχουν διατυπώσεις γιατί φοβοῦνται τὸ Θεὸ μὴν τύχη μαχαίρωσης.

Ἐχεις—μοῦ λέν στὸν ἕβδομο—κομιποῦρι βρε κοδῶνι; Δὲν ἔχω μήτε ξουραφᾶ, μήτε κολοκοτρῶνη, Ὅπλα δὲν μοῦ χρειάστηκαν ποτὲ στὴ γῆ ἐμένα γιατί εἶχα πῶ χειρότερα· τὴ γλῶσσα καὶ τὴν πέννα.

Ἐχεις μαζί τὴ γλῶσσά σου; γιὰ νὰ τὴν δῶ σαγάνι τὴ διάβολο μὲ πέρασες; τοῦ λέγω γιὰ Τατάνη; Μόνον αὐτὸς τὴ γλῶσσά του σπῆτι ξεχνᾷ αἰῶνια καὶ ἔτσι ὡς μόνη σου δουλειὰ μεσ' τὴ ζωὴ θὰ ἔχῃς

Ἄνοιγω τὰ σαγόνια μου· μὰ μόλις μὲ κνττάζει ἐγούρωσαν τὰ μάτια του καὶ σὰν τρελλὸς φωνάζει Μωρὲ τί γλῶσσα εἶν' αὐτή; Γιὰ πὲς μου ποῦ τὴ βρήκες ποῦναι γεμάτη ὄχεντρος ἐπάνω της καὶ σφῆρες;

Ἐξήρηες—τὸν ρωτῶ—στὴ γῆ; Δὲν ἔχω, λέει, ζήσει Ἄκου λοιπὸν μιὰ συμβουλὴ καὶ ἂν πᾶς θὰ σ' ὠφελήσῃ Τῆς γῆς τὰ δίποδα ποῦ τρῶν μιλῶνε καὶ κινοῦνται κάλλιο νὰ σὲ συχαίνονται παρὰ νὰ σὲ λυποῦνται.

Σὰν ζῆς στὴ γῆ ἀκίνδυνος καὶ ὁ κόσμος σὲ οἰκτείρη μπορεῖ γιὰ ψύλου πῆδημα καθένας νὰ σὲ δείρη καὶ ἔτσι ἡ μόνη σου δουλειὰ μεσ' τὴ ζωὴ θὰ ἔχῃς ἢ νὰ τῆς τρῶς ἀδιάκοπα ἢ ξέσκουφος νὰ τρέχῃς.

Ἄπ' τὴν ἀγάπη, ἂν δὲν ἔδῃς ὠφέλεια, δὲν χάνεις Μ' ἂν τύχῃ δὲν σὲ ἀγαποῦν, συμφέρει νὰ δαγκάνῃς γιατί κανένα δὲν θὰ δῆς στὴ γῆ νὰ δοκιμάσῃ μὲ τὸ κεφάλι γιὰ σφυρὶ τὸ βράχο νὰ τὸν σπάσῃ.

Μεταμορφώνονται αὐτὲς ἡ ὄχεντρος σὲ χέλια φαριμάκι βγάζουν κάποτε μὰ πῶ πολὺ καρβέλια καὶ ἡ σφῆρες εἶναι μέλισσες ποῦ πέφτουν καὶ κεντροῖζουν αὐτοὺς ποῦ στῆς κυψέλης των τὸ μέλι πᾶν καὶ ἐγγιζοῦν.

Σὰν πιάνῃς μὲ τὰ χέρια σου μεσ' τὴ ζωὴ στερλίνας καὶ ἐκείνες μεταβάλλονται παρντὸν σὲ καβαλίνες ἀλλοίμονο στὰ χάλια σου κακόμοιρε στὰ τόσα ἂν δὲν τὴν ἔχῃς μακρυνὰ μιὰ πιθαμὴ τὴ γλῶσσα.

Μὴ λησμονῆς πῶς στὴ ζωὴ τῶν οὐρανῶν κοδῶνι ἂν μὲ μαχαίρι εὐρεθῆς τότε θὰ φῆς πεπὸν καὶ νύχια σου χρειάζονται γιὰ ξύσιμο στὴ ζῆσι γιατί ἄλλοι ἂν καρτερῆς ὁ κόσμος νὰ σὲ ξύσῃ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

ὄσοι ξέρετε γράμματα περισσότερὰ ἀπὸ τὸν Τατάνη.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχετε τελειώσῃ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο· ἀρκεῖ νὰ ἔχετε μυαλὸ μονάχα.

Ἄπὸ τὴν ἐβδομάδα ποῦ θὰ μᾶς ἔρθῃ θάρχισομε δημοσιεύοντες τὸ πρωτότυπο διήγημά μας:

«Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΥΛΩΝΟΥΣ» ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ

Ἡ ὀρθογραφία τῆς Μυλωνοῦς θὰ σηκώσῃ τῆς τρίχες τοῦ κορμιοῦ σας σὰν τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Καλλιμάχου.

Θὰ σᾶς συγκινήσῃ ὅπως τ' ἀστεία τοῦ Κοπάνου.

Μπρὸς στῆς φιλοσοφίας τῆς τύφλης καὶ μούντζες νᾶχῃ ὁ χρονογράφος τῆς Ἐθνικῆς Πετσέτας.

Ἡ γλῶσσα τοῦ ἔργου μαλλιάρη μὲν, ἀλλ' ὄχι περισσότερο ἀπὸ τὴ μύτη ἐνὸς τέως Προξένου καὶ ἤδη Καπετὰν Φασαρία.

Διαβάστε νὰ γελάσετε γιατί εἶναι καὶ ἀστεία ὅπως τὸ Προεδρεῖον τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Βενιζελικῆς Προπαγάνδας.

Ἡ ὀρθογραφία τῆς Μυλωνοῦς δὲν εἶναι μυθιστόρημα οὔτε καὶ πληρωμένα τηλεγραφήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Κράχτη. Αὐτὸ εἶναι ἔργον ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰς τὸ ὁποῖον τὸν πρωτοστατοῦντα ρόλον παίζει τὸ τσουβάλι ὅπως εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν Μυλωνάδων καὶ τῶν προμηθευτῶν δημοσιογράφων.

Ἐμπρὸς ὅλοι ν' ἀπολαύσετε τὴν «Ὄρθογραφία τῆς Μυλωνοῦς». Ὁραιότερο ἔργο ἂπ' αὐτὸ δὲν ἔχει γίνεῖ ποτέ· τὰ «Συμβολικὰ φρούτα» μόνον τὸ πλησιάζουν.

Mr. VENIZELOS' VISIT TO UNITED STATES NEXT SPRING

The recent London reports to the American press that Mr. Venizelos intends visiting next spring Washington have disappointed the Greeks all over the World as contradicting all previous reports of imminent action of Greece on the Macedonian frontier.

The Greeks in America particularly are at a loss to understand Mr. Venizelos' tactics with regard to the practical participation of Greece in this war against the German group.

Mr. Venizelos so far limited himself to express confidence that Italy will not be defeated. On the contrary he declared himself hopeful to see that Italy will carry successful counterattacks against the Teutons, the invaders of the land of the descendants of the Roman warriors.

Italy, however, expected something more substantial from an Ally like Greece, than idle sentiment. One may just realize not only Italy's position but the whole Allied concert's position towards Mr. Venizelos' declaration regarding the participation of Greece in their favor in the present war.

Mr. Venizelos excuses himself for the prolongation of his inactivity with lack of ammunition and war material and money which should be immediately dispatched to Greece by the Allies.

On the other hand the Allies' intention is to send their war supplies as soon as they are satisfied that the Greek mobilization is taking a serious effect.

Greece, therefore, under Venizelos finds herself in a vicious circle, and drastic steps ought to be taken by Mr. Venizelos to raise the existing unbearable and disastrous deadlock. Mr. Venizelos' decision therefore to leave Greece and visit the Allies' headquarters and argue the respective Governments to supply him with the necessary war materials and finances, is somewhat excusable.

We may, however, express our disappointment of his disregard as to his absence from Greece where he is very much wanted, indeed, at this present times.

Mr. Venizelos' mission is not only to prepare Greece effectively to fight the enemies of Greece at the Macedonian frontier, but also pacify Greece, itself, from internal trouble, which are becoming recently very acute.

The Athens reporter of the Times is giving full account of the internal situation in Greece. It is fully expressed in his report that the Greek Royalists are gaining ground and they are taking advantage of the Italian defeat to explain King Constantine's position as the one that was calculated to serve Greece's interests more effectively than Mr. Venizelos' policy which they condemn as an utter failure.

Another reason for which Mr. Venizelos' return to Greece becomes imperative is that the Germans are getting active on the Macedonian frontier and doubts have been expressed in the American press that Germany intends invading Greece. This menace is too grave, indeed, and leaves no room for comment.

It was a very deplorable step, indeed, for Venizelos to take in removing from the Greek Army those of the Officers who have resented the dethronment of King Constantine. Most of them are recognized as European military authorities of great fame. They enjoy a great respect among the Greek reservists and one must never forget that the Reservists will be those who will be called upon to defend the Greek territory once more. While it will arouse their sacred Greek enthusiasm when they are led by the same officers who commanded them in both glorious Balkan expeditions against the Turks and Bulgarians, they become, we fear, utterly unable to achieve such genuine deeds again if led by French Officers whom Mr. Venizelos is reported to have called to command the Greek troops in the intended new military campaign.

Apart from all the aforesaid reasons, we do not think necessary that Mr. Venizelos should visit the United States. Why should he run so much risk? His life will be imperilled in a voyage like this. It is true that the German submarines are not so active in this side of the Atlantic at present. Yet Mr. Venizelos' life is so much valuable for Greece and for the Entente and for the cause of the mankind in general.

It would not be wise to expose it to any danger which might be reasonably avoided.

Now that the spirit of military unity is prevailing among the Allies, now that Colonel House is in touch with the Allied Governments and with Mr. Venizelos at the other end, the question of the supply of Greece with food and arms could be easily settled among the respective parties in London.

Mr. Venizelos is not wanted at Washington to plead his case personally. He could do so just as well through Col. House in London.

The Greeks in America while they are very keen to see that Greece is assuming her proper military form for genuine campaign, remain loyal to the Star Spangled Banner under which they have enthusiastically gathered themselves and are ready to fight for the noble cause of the United States.

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

"Kiss me". Δὲν εἶναι μάγουλα σὲ ὁμορφη Παρθένα ποῦ προκαλοῦν τὸ φίλημα σὲ χεῖλη διασπασμένα.

"Kis me" τοῦτέστι φίλαμε σοῦ λένε νέτα σκέτα ὁμως δὲν εἶναι θηλυκά· ἀλλ' εἶναι σιγαρέττα.

Καπνὸς Τουρκίας εὐγενετος καὶ τῆς Ἑλλάδος πρώτης ποῦ καὶ ἂν δὲν εἶσαι θεριακλῆς σὲ κάνει ἡ ποιότης.

352 Donner Ave., MONESSEN, PA.

Θέλεις βιβλία νὰ χαρῆς, νὰ λυπηθῆς, νὰ φοβῆς; θέλεις στὸ φῶς τ' ἀληθινὸ τὰ μάτια σου νὰ νοίξῃς ἀπὸ Τολστόι καὶ Οὐγκῶ, Πολέμη, Παλαμᾶ ὡς τὸ μικρὸ τραγουδιστὴ καὶ ὡς τὴ Χαλιμᾶ; Εἰς τοῦ Κομπέρου γράφατε ἢ σῦρτε νὰ τὰ βρῆτε γιατί ἀλλῶς σᾶς βεβαιῶ θὰ μεταμεληθῆτε.

G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Chicago, Ill. πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗ 715 So. Halsted St. καὶ εἰς τὸ Παντοπωλεῖον Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 222 North Dearborn Street.

